

ს ა ფ ლ ა ვ ი

ვარსებობ, თეთრი დღეა ისევე,
ვიგონებ სტრიქონს, გულში დაწერილს.
აჰა, მოვედი, ვერ მოვისვენე,
აგერ, შენს ძვირფას საფლავს დავცქერი.

დაწოლილია თბილისი დაბლა
(ბედი მძიმეა და ულმოზელი) .
ვხედავ ქვეყანას, ვხედავ შენს საფლავს
და ჩვენც, ძვირფასო, ეს დღე მოგველის.